

ulcerum, solitudine, & malis inde consequentibus in dies singulos premi videbat, ne in animum quidem aliquando admisit: parasiti & adulatores nimis epulis poene disrumpebantur; at iste pauper, & adeo pauper, tot malis cinctus, nec micras ex illa mensa obtinuit, idque valde cupidus: neque horum quidquam eum laesit, non verbum protulit asperum, non vocem edidit maledicam: sed ut aurum vehemētiore incendio magis purgatum splendescit; sic etiam ille afflictionibus istis vexatus, omnibus fuit superior tam plagis, quam quae multis nascuntur inde, perturbationibus. Si enim omnino pauperes cum

πολιορκία πόντων ἑλκῶν, καὶ ἐρημία, καὶ τοῖς ἐκ τέτων κακῶς ὄρων καθ' ἑκάστω κατὰ τὸν ἴσον πλὴν ἡμέραν, εἰς ἕνα ποτε ἐβάλλετο, ἀλλ' οἱ μὲν πρῶτοι, καὶ οἱ κέλακες καὶ ὑπὲρ τὴν χρεῖαν διεξέδυνον· ὁ ἢ πένης, ἢ εἴτω πένης, καὶ ἐν πόντοις κέ μιν ὅποις κακῶς, εἰς ψυχῶν ἐκ τῆς τραπέζης ἀπύλαυεν ἐκείνης, ἢ ταῦτα (φύδρα) ὀπιθμῶν· καὶ εἰδὲν αὐτὸν τέτων παρέελαψεν, εἰ ῥῆμα πικρὸν ἐξέβαλεν, εἰ βλάσφημον ἐφθέγγετο λόγον· ἀλλ' ὡς περ χυσίον τῆς (φουροτέρας) πυρώσει μόνως κατὰ τὸν ἴσον λαμπύνεται, εἴτω δὴ καὶ ἐκεῖνός τις ὑπὸ τῶν παθημάτων τέτων ἐνοχλόμενος, πάντων ὑψηλότερος ἢ τῶν παθῶν ἢ αὐτῶν τὴν ἐντεῦθεν παλαιοῖς ἡκτομῶν θορύβων. εἰ γὰρ ἀπλάσ